

۳ دلیل برای کاهش فروش فیلم‌های روی پرده

فروش سینماهای کشور که در ماه‌های بعد از فروکش کردن بحران کرونا اندک در حال بهبود بود در هفته‌های اخیر

با شیب نزولی روبه‌رو شده است.

مقایسه میان فروش فیلم‌ها در هفته‌های میانی شهریور با هفته‌های اخیر نشان می‌دهد در بهترین حالت شاهد نصف شدن فروش فیلم‌ها بوده‌ایم و البته در خصوص برخی فیلم‌ها افت فروش بیشتر هم بوده است. به عنوان مثال، فیلم سینمایی «ایلق» که در دوره ۲۰ روزه اخیر نزدیک به دو میلیارد تومان بلیت فروخته است در دوره ۲۰ روزه قبل از این تاریخ، نزدیک به هفت میلیارد فروخته بود.

همچنین مقایسه فروش ۲۰ روزه انیمیشن سینمایی «پسر دلفینی» که یکی از موفق‌ترین فیلم‌های اکران این روزهاست، نشان می‌دهد این فیلم در مدت یادشده حدود چهار میلیارد تومان بلیت فروخته در حالی که ۲۰ روز قبل فروش این فیلم سینمایی انیمیشن نزدیک به هشت میلیارد تومان بوده است.

برای کاهش چشمگیر فروش فیلم‌ها در سینماهای کشور سه دلیل عمده می‌توان ذکر کرد. نخستین دلیل این که بروز آشوب‌ها در مناطقی از کشور باعث شده خانواده‌ها برای رفتن به سینما احساس امنیت نداشته باشند و در مواردی نیز سینماداران برای حفظ امنیت تماشاگران و کارکنان سینماها، ترجیح دادند برخی نوبت‌های اکران فیلم را تعطیل کنند.

ازسوی دیگر اختلالاتی که در اینترنت به دلیل همین آشوب‌ها روی داد، باعث شد سامانه‌های فروش اینترنتی بلیت نتوانند به صورت بسامان به کار خود ادامه دهند و به همین دلیل فروش اینترنتی بلیت سینماها دچار افت جدی شد. یک دلیل دیگر افت فروش چشمگیر سینماهای کشور، این است که در هفته‌های گذشته شاهد تعطیلی سینماها به مناسبت ایام وفات پیامبر(ص) و شهادت امام حسن و امام رضا(ع) بودیم که عملاً این تعطیلات به مدت یک هفته کار سینماهای کشور را با تعطیلی روبه‌رو کرد.

با این تفاسیل، نگاهی داریم به پرفروش‌ترین فیلم‌های روی پرده سینماهای کشور یعنی «انفرادی» به کارگردانی سید مسعود اطیابی که در ۵۴۰ سالن سینمای کشور درحال پخش است و حدود ۶۹ میلیارد تومان فروش داشته است.

فروش فیلم «سگ بند» دیگر فیلم کم‌دی که از اکران نوروزی همچنان در ۵۰۲ سالن سینمای کشور روی پرده است، به حدود ۴۱ میلیارد تومان رسیده و به نظر نمی‌رسد با توجه به ادامه فروش بالای این فیلم، فعلا قصد ترک اکران سینماهای کشور را ندارد.

بعد از این دو فیلم کم‌دی، سه فیلم در ژانر اجتماعی، رتبه‌های بعدی جدول فروش را به خود اختصاص داده‌اند. فیلم «علفزار» به کارگردانی کاظم دانشی همچنان در ۴۷۴ سالن سینمای کشور در حال پخش است و اکران آن از ۲۰ میلیارد تومان گذشته است.

«تی‌تی» به کارگردانی آیدا پناهنده نیز که ۱۵ تیر روی پرده رفته، هم اکنون در ۴۹۴ سینما در حال اکران است و در مرز رسیدن به ۲۰ میلیارد تومان فروش است. «ایلق» هم که در ۴۱۱ سینما روی پرده رفته، ۱۶ میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان فروخته است.

فروش فیلم «پسر دلفینی» به کارگردانی محمد خیراندیش بعد از یک ماه و اندی از آغاز اکران خود، فروشی بالغ بر ۱۲ میلیارد تومان داشته است. این فیلم در حال حاضر در ۴۶۶ سالن روی پرده است. «موقعیت مهدی» به کارگردانی هادی حجازی در هنوز در ۴۷۵ سالن سینمای روی پرده بوده و فروش آن از ۱۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان نیز گذشته است.

فروش فیلم «چند می‌گیری گریه کنی ۲» به کارگردانی علی توکل نیا در ۴۲۲ سینمای ایران ادامه دارد و تاکنون مجموع فروش آن از ۹ میلیارد تومان گذشته است. فروش فیلم «روز صفر» به کارگردانی سعید ملکان که از اکران نوروزی همچنان روی پرده سینماهاست در همین حدود فروش داشته است.

اکران یک فیلم جدید برای کودکان

از هفته گذشته، یک فیلم جدید به نام «بام بالا» پس از حدود یک ماه وارد اکران سینماهای ایران شده است که در ژانر سینمای کودک قرار می‌گیرد و باید با جدی‌ترین رقیبش در این ژانر یعنی انیمیشن سینمایی «پسر دلفینی» رقابت کند. در حالی که این فیلم در این مدت با در اختیار داشتن ۱۰۷سالن سینما تنها موفق به فروش ۷۶ میلیون تومانی شده است. البته باید این نکته را هم در نظر داشت که اکران روز

چهارشنبه این فیلم به نوبت شب خورد و به دلیل تعطیلی سینماها، عملاً روز نخست اکران خود را از دست داد.

بام بالا، آخرین ساخته سیدجمال سیدحاتمی است که قبلاً نام آن «نه‌سالگی» بود. این اثر به کارگردانی و نویسندگی سیدجمال سیدحاتمی و تهیه‌کنندگی بهروز مفید سال ۹۹ جلوی دوربین رفت و در جشنواره کودک سال گذشته اصفهان، برگزیده چهار جایزه دیپلم افتخار در بخش کسب

علی توکل نیا، کارگردان فیلم «چند می‌گیری گریه کنی ۲» در گفت‌وگو با «جام‌جم»:

مردم فیلم مبتذل را انتخاب نمی‌کنند

۱] در سینمای ایران معمولاً دنباله‌سازی و ساخت فیلم‌های سینمایی چند قسمتی با موفقیت همراه نیست. بسیاری از دنباله‌های سینمایی ایران، نمی‌توانند نظر مثبت مردم و منتقدان را به‌دست آورند. شما در سری دوم فیلم‌تان چه تمهیداتی به کار بستید تا جذابیت این فیلم را برای مخاطب خود در قسمت بعدی هم حفظ کنید؟

درست می‌گویند، در سال‌های اخیر اقتصاد سینما با وضعیت اسفناکی دست به‌گriپیان است. در چنین شرایطی، معمولاً تهیه‌کننده‌ها، اشتیاق خود را از تکرار فرمول‌های امتحان‌پس داده شده، کتمان نمی‌کنند و بدون آن‌که پیش‌از شروع پروژه‌ای به ادامه‌دار بودن آن و ساختمانی که فیلم می‌بایست در چند دنباله به آن برسد، دست به‌تولید می‌زنند. با تمام این توضیحات هیچ وقت منکر این نشدم که دنباله‌های سینمایی

در ایران هرگز نمی‌توانند هم‌وزن قسمت نخست خود باشند. البته با توجه به بازخوردهای مخاطب از سری اول چند می‌گیری گریه کنی، تقریباً اطمینان داشتیم از سری دوم هم استقبال می‌شود، ما هم مثل شما اطمینان داشتیم که صرفاً نه به لحاظ تجاری بلکه به لحاظ محبوبیت هم به‌پای سری اول نمی‌رسد. به عبارتی هیچ دومی‌ای، اولی نمی‌شود. این واقعیتی است که در موسیقی، نقاشی، تئاتر و... هم دیده می‌شود. با تمام این تفسیر با توجه به تحقیقات میدانی هم که از

مردم داشتیم و دیدیم که مردم همچنان این فیلم را به یاد دارند اقدام به ساخت آن کردیم که البته باگسترش کرونا و کم‌لطفی‌های همیشگی اکران مواجه شدیم و در نهایت در شرایط فعلی فیلم به اکران عمومی رسید. ۲] تقریباً همه می‌دانند فقدان یک قانون لازم‌الاجرا و مناسب برای تولید و اکران آثار از مهم‌ترین مشکلات سینمای ایران است. چرا سینمای ما طی این سال‌ها به یک راه‌حل جدی برای اکران نرسیده؟

بله، مسأله اکران مشکلی دائمی است که گریبانگیر عموم فیلم‌های سینمای ایران است. اصلاح از عمده دلایلی که باعث کاهش سرمایه‌گذاری در سینما شده همین مشکلات مربوط به اکران فیلم‌های سینمایی است. تصمیم‌گیران و مدیران سینمایی باید فکری به حال این مشکل همیشگی بکنند که نمی‌کنند. سیاست حتی تا اکران فیلم‌های سینمایی هم رسوخ پیدا کرده است.

۳] موضوع مرگ، وصیت‌نامه، مراسم تحريم و... چرا این قدر برای شما حائز اهمیت است که حتی برای بار دوم هم آن را شکله فیلم‌تان قرار دادید؟

به هر حال مرگ و داستان‌هایی که با عالم ماورائرباط دارند مثل زانر وحشت در سینما همیشه برای مردم جذاب هستند. مرگ پرابهام است و در عالم سینما از زوایای مختلف بارها به آن پرداخته شده است. برای ساخت سری دوم چند می‌گیری گریه کنی هم نخست می‌خواستیم به عزیزانی که در سری اول این فیلم کنار ما بودند و امروز دیگر به دیار باقی رفتند، ادای دینی داشته باشیم.

۴] و اصرار داشتید که این بار حتما خودتان کارگردانی آن را انجام دهید؟

اصراری نبود. اتفاقاً به‌دلیل همکاری زیادی که در پروژه‌های مختلف با شاهداحمدلو داشتیم و تسلطش بر فیلمسازی را می‌شناختم، دوست داشتم او این کار را انجام دهد. فیلمنامه چند می‌گیری گریه کنی ۲ را که نوشتم از شاهد برای کارگردانی سری دوم دعوت کردیم اما چون سرگرم کار دیگری بود پیشنهاد داد که خودشان برای ساخت سری دوم اقدام کنیم و ما کار را شروع کردیم.

تحلیل

بازیگرانی که مطالعه نمی‌کنند

امیرمحمدزند، بازیگرگفت: چند عامل برای ورود بازیگران چهره سینما به تئاتر وجود دارد که اولین نکته جایگاه هنری است که تئاتر به آنها می‌دهد. در بخش دوم که بسیار مهم هم هست این بازیگران وقتی بیکار می‌شوند به تئاتر پناه می‌آورند.

وی با بیان این‌که در همه جای جهان بازیگران با تغییرات، خودشان را به روز می‌کنند و مطالعه در صدر امور آنها قرار دارد، افزود: متأسفانه اکثر بازیگران سینمای ما با مطالعه کردن کاملاً بیگانه‌اند.

زند ادامه داد: تا وقتی که فرهنگ مطالعه در میان بازیگران ایرانی جا نیفتند، وضعیت بازیگری تغییر چندانی نکرده و همچنان بد خواهد ماند. بازیگر باید در مورد نقش تحلیل و تحقیق کند اما من دیدهام بازیگر لحظه فراگیری پشت دوربین تازه از کارگردان سؤال می‌پرسم.

سوالانی بدیهی که با اندکی تامل حل شدنی است: برخی از بازیگران یک شبه با یک نقش مطرح می‌شوند اما درخشش آنها مقطعی است، زیرا کار خاصی را انجام نداده‌اند و صرفاً جلوی دوربین رفته‌اند./ میزان

۵] ادای دین به درگذشتگان این قدر برایتان مهم بود؟ چون قصه روایت دوم تقریباً متفاوت از قصه روایت اول است و به نظر می‌رسد می‌شد سری دوم این فیلم را با نام دیگری هم ساخت و اکران کرد.

بله، به لحاظ محتوایی می‌توانستیم نام دیگری روی این فیلم بگذاریم. چون پیوستگی چندانی بین دو سری این فیلم وجود ندارد، اما مرحوم منوچهر نودری، مرحوم ناصر چشم‌آذر و بسیاری دیگر از عزیزانی که در سری اول این فیلم در کنار ما حضور داشتند به قدری برایمان عزیز بودند که با گذاشتن نام چند می‌گیری گریه کنی، روی این سری از فیلم خواستیم یاد آنها را زنده نگه داریم.

۶] از بازیگران معروفی هم در این فیلم استفاده کردید. درآمدزایی بازیگران در گیشه برایتان مهم است؟

اگر بگویم گیشه برایم مهم نیست که دروغ گفته‌ام اما چون این فیلم به نوعی دنباله سری اول چند می‌گیری گریه کنی، بود تلاش‌مان بر این بود که از تمام بازیگران سری اول استفاده کنیم و تا جای ممکن این کار را کردیم. بازیگرانی مثل ابوالفضل پورعرب، حمید لولایی و... همان نقش‌های سری اول را بازی می‌کنند و خب بازیگرانی مثل الناز شاکردوست یا شهرام حقیقت دوست یا... به دلیل انجام کارهای دیگر یا عدم تمایل در این سری حضور نداشتند. حامد آهنگی و دیگر بازیگران جدید در این

مجموعه هم به فراخور نقش‌شان انتخاب شدند که بسیار از بازی‌شان راضی هستیم.

۷] بسیار می‌بینم خیلی از فیلم‌های کم‌دی، ویژگی‌های آثار مبتذل را دارند که خود فیلمسازان هم به آن واقف هستند. این فیلم‌ها نه تنها نکته‌ای برای آموزش ندارند بلکه یادآموزی هم می‌کنند. شما چه تمهیداتی در چند می‌گیری گریه کنی ۲ به کار بستید که شوخی‌های کلامی و موقعیتی‌تان تنه به تنه ابتذال زنند؟

از نظر من هر ژانری برای سینمای یک کشور نیاز است. بالاخره سلیاق و تفکرات مردم با یکدیگر متفاوت است و باید خواسته تمام مردم از سینماآمین شود. نمی‌توان تصور کرد هر کم‌دی‌ای که در گیشه پرفروش شد، مبتذل است. بهتر است تصمیم‌گیری درباره این‌که فیلمی مبتذل است یا خیر را به خود بیننده محول کنیم. اگر فیلمی مبتذل باشد مطمئن باشید مردم خودشان تا پایان، آن را همراهی نمی‌کنند و تماشاای آن را به یکدیگر پیشنهاد نمی‌دهند.

۸] چند می‌گیری گریه کنی ۲ را هم می‌سازند؟ صادقانه بگویم اگر فیلم‌نامه‌ای مناسب برای ادامه این فیلم به دستم برسد، مشکلی برای ساخت ندارم، اما به قدری ایرادات عجیب و غریبی از فیلمنامه‌ها می‌گیرند که فیلمساز سرخورده می‌شود. چند سال پیش فیلم «جابه‌جا» را با بازی اکبر عبیدی و افسانه چهره‌آزاد ساختم که پس از ساخت حدود ۴۹۰مورد به آن میمیزی خورد و بعد از رفع‌کردن عمده آنها موفق به اکران فیلم شدیم. مسله فیلمی با این حجم از میمیزی نتیجه چندان دلچسپی به همراه نخواهد داشت. آدم تعجب می‌کند به فیلمنامه‌ای که هیچ موردی نداشته بعد از ساخت ۴۹ مورد میمیزی تعلق می‌گیرد. به هر حال اگر فیلمنامه خوبی دستم برسد حتماً آن را می‌سازم.

پژمان جمشیدی بهترین بازیگر جشنواره آنتالیاشد

پنجاه‌ونهمین جشنواره فیلم آنتالیا جایزه بهترین بازیگر مرد خود را به پژمان جمشیدی برای فیلم «علفزار» اعطا کرد. به گزارش جام‌جم، پنجاه‌ونهمین جشنواره فیلم آنتالیا در کشور ترکیه به کار خود پایان داد و فیلم علفزار، ساخته کاظم

دانشی که نماینده سینمای ایران در بخش مسابقه بین‌المللی این رویداد سینمایی بود، موفق به کسب جایزه بهترین بازیگر مرد برای پژمان جمشیدی شد. علفزار، اولین ساخته کاظم دانشی به تهیه‌کنندگی بهرام رادان، روی موضوع حساس اجتماعی دست گذاشته و پژمان جمشیدی نقش اصلی آن را به‌عنوان یک بازپرس ایفا می‌کند. سار بهرامی، ستاره سینایی، تزلان پروانه، مائده طهماسبی، مهدی زمین‌پر از و صدف اسپهبدی از جمله بازیگران آن هستند. این فیلم در بخش سودای سیمرغ چهلمین دوره جشنواره فیلم فجر حضور داشت و در چند رشته نامزد و در نهایت چهار جایزه بهترین صداگذاری، بهترین تدوین، بهترین نقش مکمل زن (صدف اسپهبدی) و بهترین فیلمنامه را گرفت. این جشنواره از ۹ تا ۱۶ مهر برگزار شد.

عاشق یا مادر

«کسی رو که می‌دونه اشتباه کردی و بازم ازت دفاع می‌کنه، قدرشو بدون؛ اون یا عاشقته یا مادرته...»

آنچه خواندید، بخشی از دیالوگ‌های فیلم «چهل سالگی» است که معبر پیرنا (با بازی عزت...) انتظامی، آن را بر زبان می‌آورد. چهل سالگی فیلمی به کارگردانی و نویسندگی علیرضا رئیسیان، محصول سال ۱۳۸۸ است. بازیگران این فیلم لیلیا حاتمی، محمدرضا فروتن، فرزانه اطهری، عزت... انتظامی، سهیلا گلستانی و پیرا مردانی‌ها هستند.

